

10. Mental Hårdsmälta – Vade ad inferno

Det här är nog den demokassett som jag hyllat allra mest genom åren. När bandet splittrades var jag övertygad om att det berodde på att Henka ville satsa på No Fun At All, men alls icke: ”Henka och Stefan ville ju spela sådan där punk, men Rille ville spela käng och Stefan ville bara supa.” Trallpunk och rens i en sällan skådad symbios.

9. Randy – You can´t keep a good band down

Pite-bandets sångare Stefan beskrev nån gång Oasis med att de hade satans bra låtar, även om det normalt sett inte var hans genre. Där har ni min motivering till den här skivan. Det är klart att man i grunden hellre vill ha Randy som ett svenskt NOFX eller toksnabba som på ”The rest is silence”-skivan, men det är på den här plattan som de skrev sina allra bästa låtar och svårare än så är det inte.

8. Moment 22 – Ensam i paradiset

Om Aladdin flög in i mitt vardagsrum med sin magiska oljelampa skulle jag peka i riktning mot min demo-samling och säga: ”Ser du kassetten där med Moment 22 från Hägersten? Alltså, låtarna är nåt i hästväg. Ömsom ös, ömsom meck och alltid, alltid catchy. Trummisen Bjarne briljerar i var och varannan takt. Snälla rara, kan du restaurera ljudet och göra det anständigt? Fixar du det, Aladdin, så kan du skänka mina övriga två önsksningar till nån bättre behövande.”

7. Skumdum – Demoner

Under den allra första lyssningen var jag länge övertygad om att det här var skivan med stort S (som i Skiva, som i Skumdum och som i Skatepunk på Svenska). De första sex spåren är brutalt bra, sen blir det en märkbar kvalitetssänkning innan ”Till minne av Kåge” avslutar i stor stil. Jag brukar svara Euskefeurat när någon frågar mig vilket som är världens bästa band, men Skumdum är nog trots allt bandet som ligger mig allra närmast om hjärtat. Fråga mig inte varför; kärleken är ju om inte blind så åtminstone jävligt irrationell.

6. Räserbajs – Noppriga tights och moonboots

Om man strikt tittar på innehållsdeklarationen framstår det här som den ultimata plattan: politiska låtar blandas med flams, ordkonst blandas med punkens gatuspråk, det flirtas med såväl tango som barnvisegenren. Men det är nånting som skaver mitt i all briljans och det är väl just att man hade velat lyfta bort tre-fyra låtar och istället stoppa in ”Offer för samhället”, ”Klass mot klass” och ”Kung av Guds nåde”, så hade fulländningen varit ett faktum. Nu räcker det trots allt ”bara” till den sjätte bästa svenska punkskivan genom alla tider.

5. Radioaktiva Räker – Res dig upp

Många skulle nita fast ”Labyrint” som ohotad etta på en sån här lista. För mig är dock andra fullängdaren ännu lite bättre. ”Labyrint” är förvisso något jämnare, men ”Res dig upp” har flest dräpande toppar. Jag har egentligen aldrig lagt ner den minsta energi i debatten om huruvida trallpunk ska vara glad och hurtig eller deppig och ångestfylld. Konstaterar bara att den bästa trallpunkten i moll gjordes av Radioaktiva Räker.

4. Charta 77 – Grisfesten

Ja, jag vet. Trummaskin, kazoo och en ganska rockig ljudbild. Temaplatta om en sömnig småstad likt den ö som jag själv kände mig tvungen att lämna, men trots allt älskade att växa upp på. Och det är väl nånstans där som förklaringen finns till varför den här plattan var så relaterbar. ”Tecken i tiden” är nog objektivt sett en ännu bättre skiva. Men gosse, de här låtarna – ”Kungarna af stan 1” (& 2), ”Sång till dig” och ”Dom chanserna” – gick rakt in i hjärtat och har sedan dess aldrig lämnat skrivna muskel.

3. Björnarna – Det sämsta

Varnagel hade lagt av, Skumdum var halvt vilande och man insåg att det är nu man kommer bli en sån där nostalgiskt lagd herre som kommer att gå på om 90-talstrallpunkten till döddagar. Men så dök de upp (på myspace, tror jag) och vips hade man fått ett nytt fräscht bidrag till genren. Även om jag gillade deras tidiga demos hade jag ändå inte kunnat förutse en sån här galen utveckling – idag sparkar de stjärten av alla andra (utom ni-vet-vem). Martin Hällgren uppfann trallpunkten. Mikael Bodin förädlade den.

2. Skumdum – S/T

Jag hade fullkomligt spelat sönder demokassetterna ”Promo 94” och ”Punk ass 95”, dyrkat låtarna på samlingen ”3 i en #2” och såg fram emot den här som fan. När den väl kom blev jag helt knockad. Den karakteristiska sången, texter som träffade, formidabla basgångar, rullbråda-trumstopp och odödliga refränger. ”Svek” och ”Aldrig nog” är fortfarande bland det bästa som någonsin har gjorts.

1. De Lyckliga Kompisarna – Le som en fotomodell

Jag vet inte hur många gånger jag har försökt verbalisera varför det här är världens bästa skiva, men det är lika dödfött varje gång. Kan inte beskrivas, måste upplevas – och allt det där. Jag fick en närmast religiös upplevelse när jag hörde låtarna på ett avspelat kassettband i Torbjörns pojkrum 1993. Jag trodde inte att musik kunde låta så – ösigt och lekfullt på samma gång, gravallvarligt och flamsigt på samma gång, och ja... precis allting på samma gång – med extra allt. Det är ett hån att inte Martin Hällgren står staty någonsans.

Pelle

- 20. KSMB - Aktion
- 19. Rasta hunden - Rasta hunden
- 18. Radioaktiva räker - Res dig upp
- 17. M.I.D - Den rike mannens börda
- 16. Troublemakers - Mental kristid
- 15. Skumdum - Demoner
- 14. Randy – You can´t keep a good band down
- 13. Asta Kask - Aldrig en LP
- 12. Cosa Nostra - Eldar
- 11. Strebers - Till en vän

10. Hiroshima - Brända broar

Ett band som många missat, men när man väl hör grottsången frusta fram ”jag passar inte här, jag passar inte i denna värld” så känner man sig hemma. Från Söderhamn - bara en sådan sak.

9. Radioaktiva Räkerna - Bakom spegeln

Fullt ös där hela skivan glider in på bara tio minuter. Asbra platta! och tyvärr bortglömd, bortsett från titelspåret, i och med att det aldrig var ett album.

8. Dia Psalma - Gryningstid

Jada jada jada. En av Sveriges viktigaste plattor. Jada jada jada.

7. Skumdum - Skumdum

Visst, det kanske är fusk att säga att skivan inte innehåller en svag låt - när skivan bara rymmer fyra låtar. Men det skiter jag i! Inte en svag låt således!

6. Räserbajs - Noppriga tight och moonboots

Egentligen är ju mini-cdn Fina flickor bättre, för det går inte att komma ifrån att Noppriga tight och moonboots är en rätt ojämn skiva. Men när det väl smäller till - då smäller det till. Räserbajs är ett av få band som jag skulle vilja se återförenade - men det kanske är lite för mycket begärt så här 30 år efter att albumet kom...

5. EAK - Stolt

Troligen inte en genuin punkplatta, utan mer en socialistisk mässä ackompanjerad av hård musik. Oavsett så har jag lyssnat tusentals timmar på den. En kompromisslös och positiv platta!

4. Lastkaj - Djävulskorset

Bara så jävla bra.

3. Charta 77 - Tecken i tiden

Vad säger man - en kanonplatta från första till sista låt. Så bra att topplåtar som ”Lycka till O.S.K” och ”Banja Luka” inte fick plats.

2. De Lyckliga Kompisarna - Le som en fotomodell

Skivan som i någon mening sparkar igång det som sedan ska utvecklas till ”trallpunk”. Vilket driv och vilka texter! Mart for president!

1. Ebba Grön - We're only in it fot the drugs

Det mesta som kom i slutet av 70-talet var skit då, och har näppeligen åldrats väl. Ebba Grön däremot! Ett briljant album med ett genuint jävlaranamma. Storartat!